

Theatergroep Matrose

Diehard Fairy (10+)

VERHALEN OVER DE DAPPERE HELDEN DIE WE NIET IN SPROOKJES ZIEN

Luuk Verpaalen

29 maart 2022

Gezien op 26 maart 2022, Schouwburg Odeon, Zwolle

Zodra een verhaal begint met ‘er was eens’ weet je in negen van de tien gevallen hoe het afloopt. Het poetsende, slapende of spinnende meisje vindt zichzelf tegen het eind in de armen van een stoere, attente of knappe prins en ze leven nog lang en gelukkig. De norm is heteroseksueel, met een dominante man en afhankelijke vrouw.

In de voorstelling *Diehard Fairy* vragen de leden van de Utrechtse theatergroep Matrose zich af of dat niet anders kan. Want als je totaal geen verwantschap voelt met dat meisje aan het spinnenwiel of dat zoenende stel aan boord van de Titanic, waar haal je dan de herkenning vandaan?

Ze gingen op zoek naar verhalen en vonden die in het oude Egypte van de Farao's, in het 19^e-eeuwse Colombia en in het Spanje van rond 1900. Het zijn prachtige verhalen over autonome vrouwen die tegen de stroom in roeien. *Diehard* betekent zoiets als onverzettelijk en dat is precies wat farao Hatsjapoet, spionne Policarpa Salavarrieta en de twee Spaanse vrouwen Elisa en Marcela (die stiekem met elkaar trouwden) bindt.

De drie acteurs (Marieke Braaksma, Manon Poort en Jordy Roeten) spelen de voorstelling *en ronde*, met het publiek haast bovenop de speelvloer. Dat wordt ook nadrukkelijk betrokken. In het midden staat een roze boom die bestaat uit verwijderbare houten delen. Met minimale middelen, maar met des te meer sprankelende energie worden de verhalen tot leven gebracht.

Zo gebruiken ze voor de geschiedenis van *La Pola*, de bijnaam van de Colombiaanse verzetsvrouw, niet meer dan wat dreigende geluiden, zonnebrillen en enkele Spaanse woorden om een sfeer te creëren die recht doet aan het spannende verhaal van de naaister die informatie smokkelt uit de huizen van de Spaanse bezetter.

In de scène over de eerste vrouwelijk farao Hatsjapoet komt Roeten op met zijn handen druipend van het bloed. De farao is dood en er is geen mannelijke opvolger. Probleempje! Want een vrouw, dat kan natuurlijk niet. Wel dus. Ze zou het zelfs 22 jaar volhouden.

Maar *Diehard Fairy* bevat niet alleen historische verhalen. Gaandeweg verschuift het perspectief naar het heden en gaat het over een jongetje dat op ballet wil (en mag) en over een voetballer die uit de kast komt. Dan komen ook de persoonlijke verhalen, het moment ook dat de spelers onderling woorden krijgen. Zijn de verhalen die ze brengen niet al te rooskleurig? Iets te veel 'ze leefden nog lang en gelukkig'?

'Ik heb geen zin meer in verhalen over mensen die niet zichzelf mogen zijn', zegt Marieke Braaksma op een gegeven moment. Maar dat die verhalen toch verteld moeten worden illustreert ze daarna door in Twents dialect over een familiefeestje te vertellen waar ze botst op de vanzelfsprekendheid van de heteroseksuele norm. In familiale kring is die vanzelfsprekendheid misschien nog overkomelijk, in de openbare ruimte kan die ronduit bedreigend zijn. Durft ze hand in hand te lopen met haar vriendin?

Zo laat *Diehard Fairy* overtuigend en met veel humor zien dat er veel mooie, dappere verhalen te vertellen zijn over mensen die de kont tegen de krib durven te gooien maar ook dat er nog een wereld valt te veroveren.

Foto: Jan Amse